భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం 3 డిసెంబర్, 1954న

భటరాజు నాగేశ్వరరావు

వర్సెస్

ది హానరబుల్ జడ్జస్ అఫ్ ది మద్రాస్, హైకోర్టు అండ్ అదర్స్

(ముఖర్జి, ఎస్. ఆర్. దాస్, మరియు వివియన్ బోస్

ప్రక్రియ–అత్యున్నతన్యాయస్థానం-హైకోర్టు ద్వారా న్యాయవాది తాత్కాలిక తొలగింపు–అత్యున్నత న్యాయస్థానంకు అప్పీలు-ప్రతివాదులు అప్పీలు నందు చేర్చబడ్డారు-భారతీయ బార్ కౌన్సిల్స్ చట్టం (XXXVIII ఆఫ్ 1926),సెక్షన్12.

మద్రాసు హైకోర్ట్ ఉత్తర్వులు సెక్షన్ 12,భారతీయ బార్ కౌన్సిల్స్ చట్టం 1926,పై అత్యున్నతన్యాయస్థానంకు అప్పీలు దాఖలు చేయబడెను. అందులో ప్రతివాదులుగా న్యాయమూర్తులను చేర్చడం,ఆరోపించడం తప్పు మరియు సరికాదు.ఆఅప్పీలు నందు అటువంటి సరైనప్రతివాదులు ఎవరైనా ఫిర్యాదుదారు, బార్ కౌన్సిల్ లేదాదాని కార్యదర్శి మరియు సంబంధిత రాష్ట్ర అడ్వకేట్ –జనరల్.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీలు నం. 146/1954.

1952లో సూచించ బడిన కేసు నం. 45 లో మద్రాసులోని హైకోర్టు 1952 డిసెంబరు 17వ తేదీ నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీలు 1951 CMP నెం. 123లో ఉన్న కృష్ణ జిల్లా న్యాయమూర్తి యొక్క మార్చి 27, 1951 తేదీ నివేదిక.

ఎస్.పి. సిన్హా, (*కె. ఆర్ చౌదరి* మరియు సర్దార్ బహదూర్ అతనితో), అప్పీలుదారు కోసం.

ఆర్.గణపతి అయ్యర్ మరియు *పి. జి.గోఖలే*, ప్రతివాది నం. 1 కొరకు.

టి.సత్యనారాయణ మరియు *పి. జి.గోఖలే*,ప్రతివాది నం. 3

1954.డిసెంబర్ 3 న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పును వెలువరించినవారు

దాస్ జె.-ఇది హైకోర్టు యొక్క ప్రత్యేక బెంచ్ చేసిన ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీలు చేయబడింది. భారతీయ బార్ కౌన్సిల్స్ చట్టం (1926 చట్టం XXXVIII) సెక్షన్ 12 కింద మద్రాస్లోని న్యాయవ్యవస్థ అప్పీలుదారుని ఐదు సంవత్సరాల పాటు న్యాయవాద వృత్తిని చేయకుండా నిషేధించింది.

భౌతిక వాస్తవాలు ఇవే. మా ముందు ఉన్న అప్పీలుదారు సాధారణంగా మసౌలిపటం వద్ద న్యాయవాద వృత్తిని చేస్తున్న న్యాయవాది. అనుమతులు లేకుండా గ్రామం నుండి ఇతర గ్రామాలకు బియ్యం తరలించిన నేరానికి సంబంధించి మసౌలిపట్నంలోని అదనపు మొదటి తరగతి మేజిస్ట్రేట్ న్యాయస్థానం ఫైల్పై 1949 క్యాలెండర్ కేసు నంబర్ Iలో తొమ్మిది మందిపై అభియోగాలు మోపారు. నిందితుల సంఖ్య. 2 మరియు 4 తరపున ఏ న్యాయవాది ప్రాతినిధ్యం వహించలేదు. నిందితుల సంఖ్య. 1, 3, 5, 6 మరియు 8, బండి-వాళ్ళు, వారందరి తరపున అప్పీలుదారు వాదించారు. అప్పీలు ప్రక్రియను ప్రారంభించిన నిందితుడు నెం. 7, ప్రస్తుత అప్పీలు ప్రారంభించిన మరియు ఇకపై "అర్జీదారు "గా సూచించబడే, మరొక న్యాయవాది వాదించారు. 1949 సెప్టెంబరు 30న కేసు పరిష్కరించబడింది. నిందితులు1,3,5 మరియు 6 నిర్దోషులుగా విడుదలయ్యారు. 2వనిందితుడు దోషిగా నిర్ధారించబడినారు మరియు రూ. 20జరిమానా విధించబడినది.జరిమానా చెల్లించని పక్షంలో ఒక నెల సాధారణ జైలు శిక్ష అనుభవించాలి. నిందితులు నంబర్ 4 మరియు అర్జీదారు, నిందితులు నంబర్ 7 కూడా దోషులుగా నిర్ధారించబడ్డారు మరియు రూ. 300/- జరిమానా,ఒక్కొక్కరికి,మరియు జరిమానా చెల్లించని పక్షంలో ఆరు నెలల సాధారణ జైలు శిక్ష అనుభవించాలి. నిందితుడు నెం.8కి రూ. 100/- జరిమానా విధించబడినది. జరిమానా చెల్లించడంలో విఫలమైతే, మూడు నెలల సాధారణ జైలు శిక్షను అనుభవించాలి.నిందితుడునంబర్ 2 జరిమానా చెల్లించాడు కానీ మిగిలిన ముగ్గురు దోషులు చెల్లించలేదు. అర్జీదారుతో సహా నలుగురు దోషులుగా ఉన్న వ్యక్తులు సెషన్స్ న్యాయస్థానంలో అప్పీలు చేయడానికి నిమగ్నమయ్యారు. 1949 అక్టోబరు 8న సెషన్స్ న్యాయస్థానం ముందు అప్పీలు సమర్పించబడింది,మరియు అదే రోజున నిందితులు నంబర్ 4, 7 (అర్జీదారు) మరియు 8 తరపున జరిమానాపై తాత్కాలిక నిలుపుదలఉత్తర్వు కోసం అర్జీదాఖలు చేయబడింది.తాత్కాలిక నిలుపుదల కోసం ఆ దరఖాస్తు 1949 అక్టోబరు 10న సెషన్స్ జడ్జి ముందు విచారణకు వచ్చింది.అప్పుడు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్కు నోటీసు జారీ చేయాలని ఆదేశించబడింది. అక్టోబరు 11, 1949 న న్యాయమూర్తి ఈ క్రింది ఉత్తర్వును జారీ చేశారు:

" తాత్కాలిక నిలిపివేత విన్నపముసమీక్ష లో ఉన్నది. 14. 10 నాటికి పిలవబడెను.

అక్టోబర్ 14, 1949న ఈ క్రింది తదుపరి ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడింది:-

"అపీలును పరిష్కరించే వరకు శిక్షల అమలు నిలిపివేయబడింది". అప్పీలు 1949 నవంబర్ 25న విచారణకుపిలవబడింది.మరియు ఎప్పటికప్పుడు వాయిదా పడింది. చివరికి,13 జూలై, 1950న అప్పీలు అనుమతించబడినప్పుడు అప్పీలుదారులందరి నేరారోపణలు మరియు శిక్షలు తత్కాలికంగా నిలుపుదల చేయపడింది. 25 జనవరి, 1951న అర్జీదారు అప్పీలుదారుకు రిజిస్టర్డ్ నోటీసు (ఎగ్జిబిట్ A/2) పంపడానికి కారణమైంది, 11 అక్టోబర్, 1949న అప్పీలుదారు శిక్షలను నిలుపుదల చేయడానికి న్యాయస్థానం నిరాకరించిందని మరియు,జరిమానా మొత్తం జమ చేయకపోతే అర్జీదారు జైలుకు పంపబడతారు. అటువంటి సందర్భంగా అర్జీదారు ఆ రోజు అప్పీలుదారుకు రూ. 300 చెల్లించడం జరిగింది. దాని కోసం అప్పీలుదారు అర్జీదారుకు చీటి (ఎగ్జిబిట్ A/1)ని అతని స్వంత సంతకం క్రింద పేర్కొన్న మొత్తానికి రసీదుని అంగీకరించాడు. అర్జీదారు ను ఉద్దేశించిన చీటి (ఎగ్జిబిట్ A/1) క్రింది విధంగా నడుస్తుంది:-

"ఈ రోజు, మీరు నాకు రూ. 300 (మూడు వందల రూపాయలు మాత్రమే) చెల్లించారు".

ఇది అప్పీలుదారునిచే సంతకం చేయబడింది మరియు అతని సంతకం క్రింద తేదీ 11 అక్టోబర్ 1949 కనిపిస్తుంది.మరియుసంతకం క్రింద 5-15 Pm సమయం కూడా పేర్కొనబడింది. రిజిస్టర్డ్ నోటీసులోని ఆరోపణ ఏమిటంటే, అప్పీలు విచారణ జరిగే వరకు జరిమానా చెల్లింపు ఉత్తర్వు తాత్కాలికంగా నిలిపివేయబడిందని మరియు చివరికి అప్పీల్ అనుమతించబడిందనే వాస్తవాన్ని అప్పీలుదారు అర్జీదారు నుండి దాచిపెట్టాడు. మొత్తం రూ.300 వడ్డీ 12 శాతం కలిపి. అక్టోబరు 11, 1949 నుండి చెల్లించిన తేదీ వరకు సంవత్సరానికి,తిరిగి ఇవ్వడంలో అప్పీలుదారు విఫలమైతే అనే బెదిరింపుతో నోటీసు ముగిసింది. అర్జీదారు పేర్కొన్న మొత్తాన్ని వాసులు కోసం తీసుకోవాలని సూచించే ఇతర చర్యలతో పాటు, అప్పీలుదారుపై మరియు అతని అనైతిక ప్రవర్తనపై హైకోర్టుకు మరియు బార్ కౌన్సిల్ కు ఫిర్యాదు చేయబడింది. ఈ నోటీసును అప్పీలుదారు 12 ఫిబ్రవరి 1951న స్వీకరించారు,మరియు మరుసటి రోజు, 13 ఫిబ్రవరి 1951న, అప్పీలుదారు అర్జీదారుకు ఎగ్జిబిట్ A/3,A/4 మరియు A/5 మూడు రిజిస్టర్డ్ నోటీసులను జారీ చేశారు.అర్జీదారుఅంగీకరించిన రుసుము రూ.150 చెల్లించకుండా ఎగవేస్తున్నారని అప్పీలుదారు ఫిర్యాదు చేశారు. రూ.150 మరియు 25 జనవరి 1951లోపు అటువంటి రుసుమును చెల్లించాలని అప్పీలుదారు 21 జనవరి 1951న గట్టిగా హక్కుగా భావించి అడిగినందున అర్జీదారు ఎగ్జిబిట్ A/2,ఎగ్జిబిట్ A/4 రిజిస్టర్డ్ నోటీసు జారీ చేసారు. నోటీసు లో అర్జీదారుజరిమానా చెల్లించలేకపోయినందున నిలుదల అర్జీ దాఖలు చేయమని అర్జీదారు

అప్పీలుదారుని ఆదేశించారని మరియు అప్పీలుదారు తదనుగుణంగా అర్జీ దాఖలు చేసి, నిలుపుదల ఉత్తర్వులు పొందారని అర్జీదారుకు పూర్తిగా తెలుసునని అప్పీలుదారు ఆరోపించాడు. ఆ పరిస్థితుల్లో అర్జీదారు ఎగ్జిబిట్ A/2 నోటీసులో ఉన్న ఆరోపణలు తప్పు మరియు అత్యంత పరువు నష్టం కలిగించేవి. 1950 జులై 13న అప్పీలు ను అనుమతించినప్పుడు అర్జీదారు కూడా కోర్టుకు హాజరయ్యారని ఆయన ఆరోపించారు. ఈలాంటి పరిస్థితులలో, జరిమానా చెల్లించడానికి అర్జీదారు, అప్పీలుదారుకు ఎటువంటి డబ్బు చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదు. అర్జీదారు ఆరోపణలను ఉపసంహరించుకోవాలని మరియు తక్షణమే అర్హత లేని క్షమాపణ చెప్పాలని అప్పీలుదారు కోరారు.ఎగ్జిబిట్ A/3 లోఅప్పీలు దాఖలు చేయడానికి అర్జీదారు 6 అక్టోబర్ 1949న తనను న్యాయవాదిగా నియమించుకొవడానికి తన వద్దకు వచ్చాడని అప్పీలుదారు పేర్కొన్నాడు.అప్పీలుదారు డబ్బు కోసం ఒత్తిడి చేయడం చూసి,అర్జీదారు పెడనలో భూమితనఖా పెట్టి బ్యాంక్లో రుణం నెంబరు 616కి స్వచ్ఛందంగా రూ.300 పెడన, బ్యాంకు వద్ద, తనకు అనుకూలంగా చిటీ ఇవ్వాలని, అర్జీదారు తో పాటు అప్పీలుదారు గుమస్తాను పంపాలని కోరారు. అయితే, అర్జీదారు డబ్బు ఏర్పాటు చేయడంలో విజయం సాధించలేదు.కాని చీటీ ఎగ్జిబిట్ A/1 తనవద్దే ఉంచుకొన్నారు. ఒక తిరస్కరణ జరిగింది.చీటీ ఎగ్జిబిట్ A/1 పరిగణలోకి తీసుకోబడినది.7 మార్చి 1951న అర్జీదారు సాధారణంగా ప్రత్యుత్తరం పంపారు. అర్జీదారు కు అప్పీలుదారు పంపిన మూడు అనేక నోటీసులలో ఉన్న ఆరోపణలను తిరస్కరించబడింది.ఆప్రత్యుత్తరం అప్పీలుదారుకు 13 మార్చి 1951న అందింది,మరియు 14 మార్చి 1951న అప్పీలుదారు మరోతగిన సమాధానం ను ఎగ్జిబిట్. A/7 అర్జీదారు యొక్క సమాధానంలోని ఆరోపణలను తిరస్కరిస్తూ మరియు తన మూడు నోటీసులలోని ప్రకటనలు నిజమని పేర్కొన్నారు. చీటీ ఎగ్జిబిట్ A/1 లో చెప్పబడిన మొత్తాన్ని అందించడంలో అర్జీదారువిఫలమైనట్టు ఆరోపించబడింది.ఎగ్జిబిట్ A/1అప్పీలుదారు చిట్టీని తిరిగి ఇవ్వమని అడిగాడు, కానీ అర్జీదారు చిటీ కనిపించడం లేదని మరియు దానిని వెతికి ఆ తర్వాత తిరిగి ఇస్తానని చెప్పాడు.కాబట్టి అర్జీదారు 16 అక్టోబర్– 1949న అప్పీలుదారుకు ఒక చేతి లేఖ (ఎగ్జిబిట్ డి/8)అర్జీదారు రూ.300 మొత్తాన్ని చెల్లించ లేకపోయారని అంగీకరించారు. ఇచ్చిన హామీ మేరకు చిటీ లో పేర్కొన్నారు. అప్పీలుదారు 1949 అక్టోబరు 16 నాటి చేతి లేఖ (ఉదా. D/8)ని సూచించినప్పటికీ, చిట్ ఎగ్జిబిట్ A/1విలువను పూర్తిగా రద్దు చేసినప్పటికీ, అర్జీదారు ఈ లేఖకుఎలాంటి సమాధానం పంపలేదు.

అర్జీదారు 27 మార్చి 1951న వృత్తిపరమైన దుష్ప్రవర్తనకు సంబంధించిన అప్పీలుదారుపై ఫిర్యాదు చేస్తూ హైకోర్టుకు ఒక అర్జీను పంపారు, మరియు గౌరవనీయమైన హైకోర్టు తన ఫిర్యాదులో చేసిన ఆరోపణలపై విచారణకు

ఆదేశించాలని కేసు పరిస్థితులలో అప్పీలుదారుపై అవసరమైన మరియు సముచితమైన చర్యకు మరియు విచారణకు ఆదేశించాలని ప్రార్థించారు.వినతిపత్రంతోపాటు చిటీ ఫొటోకాపీని సమర్పించారు. అర్జీదారు మరియు అప్పీలుదారు మధ్య జరిగిన రిజిస్టర్డ్ ఉత్తర ప్రత్యుతరాల యొక్క ఎగ్జిబిట్ A/1మరియు కాపీలు. ఈ అర్జీలో కూడా అర్జీదారుసమర్పించారు.ఈ అర్జీ లో అర్జీదారు 16 అక్టోబర్ 1949 నాటి చేతి లేఖ (ఎగ్జిబిట్ D/8)ని ప్రస్తావించిచలేదు, మరియు దానిని వ్రాసినట్లు ప్రత్యేకంగా ఖండించలేదు. అర్జీను సమర్పించిన తర్వాత అప్పీలుదారు హైకోర్టుకు లిఖితపూర్వక వివరణను సమర్పించారు. హైకోర్టు, భారతీయ బార్ కౌన్సిల్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 10 ప్రకారంఅర్జీలో చేసిన ఆరోపణలపై విచారణ చేసి నివేదికను సమర్పించాలని జిల్లా జడ్జికి సూచించింది.

జిల్లా న్యాయమూర్తి అప్పీలుదారుకు ఈ క్రింది అభియోగాలను పేర్కొంటూ నోటీసు జారీ చేశారు:-

"1. మీరు రూ. 300 జరిమానా చెల్లింపును నిలుపుదల చేస్తూ, మసౌలిపటనం,కృష్ణ,వద్ద అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి, యొక్క ఆదేశాన్ని మోసపూరితంగా అణచివేశారని మరియు 1949లోని CA నెం. 82లో 1949 యొక్క CA నెం. 82లో Crl. M. P. నం. 180లో చేసిన మరియు అందులో ఏడవ ముద్దాయిగా ఉన్న అర్జీదారునికి వ్యతిరేకంగా 1949 C. C. నెం. 1లో అదనపు మొదటితరగతి మేజిస్ట్రేట్, బందర్, అతని ఫైల్లో విధించిన శిక్ష;

2. మీరు, పైన పేర్కొన్న వాస్తవాన్ని మోసపూరితంగా అణచివేసి, జరిమానా మొత్తం రూ. 300కొరకు అర్జీదారును జైలుకు పంపిన బాధతో మరియు పేర్కొన్న మొత్తం రూ. 300,న్యాయస్థానంలో జమ చేయాల్సి వచ్చింది. దాని కోసం అతనికి అనుకూలంగా ఒక రసీదుని ఆమోదించారు;

3. మీరు, అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి ఫైల్పై 1949 నాటి C. A. నెం. 82, మసౌలిపటం కృష్ణ వద్ద,13-7-1950 నాటి తీర్పు ద్వారా అనుమతించబడ్డారని పేర్కొన్నప్పటికీ, దాని గురించి పూర్తి అవగాహన ఉన్నా అర్జీదారుకు తెలియజేయలేదు. 1949లోని చెప్పబడిన C. A. నం. 82 పరిష్కారించబడినది, ఆపై అది కొట్టివేయబడిందని అతనికి తెలియజేసి, నేరారోపణ మరియు శిక్ష నిర్ధారించబడింది;

4. కాబట్టి, మీరు రూ. 300మొత్తాన్ని తప్పుగా నిలిపివేశారు. అర్జీదారుకు చెందినవి మీరు ప్రాతినిధ్యం వహించినట్లుగా న్యాయస్థానంలో జమ చేయకుండా మరియు అర్జీదారు పదేపదే అభ్యర్థనలు మరియు డిమాండ్లు చేసినప్పటికీ, పేర్కొన్న అప్పీలు అనుమతించబడిన తర్వాత కూడా అర్జీదారుకు తిరిగి చెల్లించకుండా, మరియు

5. మీరు అర్జీదారు నుండి రూ.300 చెప్పిన మొత్తాన్ని అందుకోలేదని తప్పుగా, నిందారోపణ చేశారని, దాని కోసం మీరు అతనికి అనుకూలంగా రసీదుని ఇచ్చారు, ఆ తర్వాత ఉద్దేశపూర్వకంగా మీరు చెప్పిన మొత్తాన్ని రుణం తీసుకోవాలనుకున్నారు.ఇద్దరి మధ్య ఉన్న సంబంధం న్యాయవాది మరియు కక్షిదారుడు నుండి(కక్షిదారుని నుండి రుణం తీసుకోవడం)చట్టం ద్వారా నిషేధించబడింది".

అర్జీలోని ఆరోపణలకు మద్దతుగా అర్జీదారు తనను (పి. డబ్ల్యు. 1) మరియు అతని సోదరుడు పోతరాజు (పి. డబ్ల్యు. 2) తన సాక్షులుగా విచారించారు. అప్పీలుదారు సాక్షిగా తనను (RW 1) మరియు అతని గుమస్తా డి.వెంకటరంగం(RW2), కామేశ్వరరావు(RW3) పెడన వద్ద వడ్లమన్నాడు సహకార భూమి తనఖా బ్యాంకు కార్యదర్శి మరియు అతనికి మద్దతుగా వెంకటాద్రి (RW4) ఒక న్యాయవాది గుమస్తా. ప్రతివాదికి మద్దతునిచ్చారు. మొత్తం సాక్ష్యాన్ని పరిశీలించిన జిల్లా న్యాయమూర్తి, అర్జీదారు మరియు అతని సోదరుడి సాక్ష్యం నమ్మదగినది మరియు ఆమోదయోగ్యమైనది కాదని మరియు అప్పీలుదారు మరియు అతని గుమస్తా మరియు ఇతర సాక్షుల వాంగ్మూలాన్ని తిరస్కరించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదని మరియు అప్పీలు దారుని పై మోపబడిన అభియోగాలలోనేరస్థుడని సంతృప్తికరంగా రుజువు చేయబడలేదు. తదనుగుణంగా జిల్లా న్యాయమూర్తి నివేదికను పంపారు. ఈ కేసును మద్రాసు హైకోర్టు ప్రత్యేక బెంచ్ ముందుకు వచ్చింది.1, 2 మరియు 3 అభియోగాలపై గౌరవ జిల్లా న్యాయమూర్తి యొక్క నిర్ధారణలతో ఏకీభవించడంలో ప్రత్యేక బెంచ్ ఎటువంటి సందేహం లేదు. వారి అభిప్రాయం ప్రకారం, గౌరవ జిల్లా న్యాయమూర్తితో ఏకీభవిస్తూ, ఫిర్యాదుదారు స్వయంగా హైకోర్టు యొక్క వాస్తవికతపై ఎక్కువ ఆధారపడటం సాధ్యం కాదు.మొదటిమూడు అభియోగాలలో అప్పీలుదారు నిర్దోషి అని న్యాయమూర్తి అభిప్రాయపడ్డారు. చివరి రెండు అభియోగాల విషయానికి వస్తే, గౌరవ న్యాయమూర్తులు అనేక వాస్తవాలు కొట్టి వేయబడినవి.అవి,(i) ఒక్కొక్కరికి రూ300. రెండు మొత్తాలకు రెండు రసీదులను జారీ చేయడం అవి ఒకే రకమైన జరిమానా డబ్బులు ఒకొక్క నిందితుడికి 4 మరియు 7 (అర్జీదారు) మరియు (ii) చెల్లించిన వలసిన తేదిఅంటే 1949 అక్టోబర్ 11వ తేదీన అర్జీదారు మరియు నాల్గవ ముద్దాయి జరిమానాను జమ చేయవలసి రోజుజరిమానా విజ్ఞులైన న్యాయమూర్తులు వాస్తవంను గ్రహించి. అది చీటీ ఎగ్జిబిట్ A/I అర్జీదారుతో ఉండటానికి అనుమతించబడ్డాయి.ఒకవేళ అప్పిలుదారుని

గుమస్తా డబ్బు పొందిన తర్వాత అధికారికంగా స్టాంప్తో కూడిన రసీదును జారీ చేసే ఏర్పాటు అయితే ముందుగా అర్జీదారుకు అనుకూలంగా అనధికారిక రశీదును జారీ చేయవలసిన అవసరం లేదని హైకోర్టు గుర్తించింది.13 ఫిబ్రవరి 1951 నాటి మూడు నోటీసులలో దేనిలోనూ అప్పీలుదారు 16 అక్టోబర్ 1949 నాటి చేతి లేఖ (ఎగ్జిబిట్ D/8)కి ఎటువంటి సూచన చేయలేదని గౌరవ న్యాయమూర్తులు ఎత్తి చూపారు. హైకోర్టు ఈ విధంగా నిర్ధారించింది అప్పీలుదారు ఇచ్చిన తొలి ప్రత్యుత్తరంలో ఈ చేతిలేఖను పేర్కొనడంలో వైఫల్యంచెందడం,వాస్తవికతపై గణనీయమైన సందేహాన్ని కలిగిస్తుంది.దానిఆధారంగా న్యాయస్థానం వెంటనే చర్యలు తీసుకోలేకపోయిందిమరియు తత్ఫలితంగా, అర్జీదారు అంగీకరించిన నిజమైన వాస్తవాలు ఉన్నాయి. అప్పీలుదారు కథ యొక్క అసంభవాన్ని సూచించే అనేక ఇతర చిన్న అంశాలను కూడా హైకోర్టు ప్రస్తావించింది. అప్పీలుదారు రూ. 1949 అక్టోబర్ 11న అర్జీదారుని నుండిరూ.300 చిటీ ఎగ్జిబిట్ A/1లో అప్పీలుదారు అంగీకరించినారుఎగ్జిబిట్ A/1. హైకోర్టు తదనుగుణంగా అప్పీలుదారుపై నం. 4 మరియు 5 అభియోగాలు రుజువయ్యాయని మరియు అప్పీలుదారుపై ఐదేళ్లపాటు న్యాయవాద వృత్తి చేయకుండా నిషేధం విధిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. ఈ న్యాయస్థానం నుండి ప్రత్యేక అనుమతి పొందిన తర్వాత అప్పీలుదారు ఇప్పుడు ఈ అప్పీల్కు ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు.

ఇరువైపులా హాజరైన న్యాయవాదుల ద్వారా మేము సాక్ష్యం తీసుకున్నాము. అప్పీలుదారు యొక్క సంస్కరణపై కొంత సందేహాన్ని కలిగించే కొన్ని వాస్తవాలు ఉన్నప్పటికీ, హైకోర్టు పూర్తిగా విస్మరించిన ఇతర వాస్తవిక వాస్తవాలు ఉన్నాయి, అయినప్పటికీ ఫిర్యాదుదారు కథ యొక్క వాస్తవంకు లేదా అబద్ధానికి సంబంధించిన అంశాలు ఉన్నాయి. అప్పీలుదారు తన ప్రత్యుత్తరాల చేతిలేఖలు (ఎగ్జిబిట్ D/8)ని సూచించలేదన్నది నిజం.అతని ప్రత్యుత్తరాల లేఖకు ఎగ్జిబిట్A/3, A/4 మరియు A/5కానీ అప్పీలుదారుని లేఖ ఎగ్జిబిట్ A/2,కానీ అప్పీలుదారు దానిని తను మళ్ళీ పంపిన సరైన సమాధానంపు లేఖ ఎగ్జిబిట్ A/7. 14 మార్చి 1951 నందు ప్రస్తావించాడు.ఈచివరి సమాధానపు లేఖకు అర్జీదారు ఎటువంటి ప్రత్యుత్తరాన్ని పంపలేదు,మరియు అప్పీలుదారు ఖచ్చితంగా చేసిన ఆరోపణలను తిరస్కరించడం గమనార్హం.చేతి లేఖల ఎగ్జిబిట్D/8 యొక్క వాస్తవికతను అర్జీనందు తిరస్కరించకపోవడం మరింత ముఖ్యమైనది. తన సాక్ష్యంలో, అర్జీదారు చేతి లేఖపై సంతకం తనదేనని అంగీకరించాడు,అయితే అది తప్పనిసరిగా ఖాళీ కాగితంపై అప్పీలుదారుని చేత చేయబడిందని, దానిపై అర్జీదారు తన సంతకాన్ని వాకాల్తానామ కోసం ప్రేరేపించి చేసిన సంతకంగా పేర్కొన్నాడు. వాకాల్తానామగా ఉపయోగించబడుతుంది

అనే ఈ కథనాన్ని అంగీకరించడం చాలా కష్టం, ఎందుకంటే ఒక క్రిమినల్ కేసులో వాకల్తానామ అవసరం లేదని విచారణ న్యాయస్థానం,నిందితుడిగా తన అనుభవం నుండి అర్జీదారుకు తెలుసు. అలాగే ఇతర అప్పీలుదారుల్లో ఎవ్వరిది ఖాళీ కాగితంపై అటువంటి సంతకం తీసుకోలేదని చెప్పడానికి సాక్షిగా హాజరుపరచలేదు. అంతేకాకుండా, అర్జీదారు అక్టోబర్ 11వ తేదీన న్యాయస్థానంకు హాజరయ్యారు మధ్యంతర నిలుపుదల ఉత్తర్వులు వచ్చింది.ఎగ్జిబిట్ A/1లో అప్పీలుదారు సంతకం క్రింద 5–15 Pm అని ఉంటుంది, ఇది న్యాయస్థానం పని వేళల తర్వాత చిటీ ఉనికిలోకి వచ్చిందని చూపుతుంది. అర్జీదారు రూ.300. జమ చేసారు అని నమ్మడం పూర్తిగా అసాధ్యం. అతని కొత్త న్యాయవాదితో,అంతకు ముందు రోజు నిలుపుదల కోసం మధ్యంతర ఉత్తర్వులు జారీచేయబడినప్పటికి, అలాగే నిందితుడు నెం.4 కూడా రూ.300అప్పీలుదారునికి ఇదే విషయంగా చెల్లించినట్లు చెప్పబడినది.అర్జీదారుకానీ అతని సోదరుడి కానీ సాక్ష్యాన్ని ధృవీకరించడానికి అతనిని సాక్షిగా పిలవబడలేదు.ప్రశ్నఅర్జీదారు ముందస్తుగా ఋణం రూ.300 చెల్లింపులు యొక్క శక్తీ ఈ సందర్భంలో చాలా ముఖ్యమైనది. అర్జీదారు ధనవంతుడు కాదు.కొంత బంగారం అమ్మి రూ.300 పోగు చేసినట్టు తెలిపారు.అర్జీదారు మరియు అతని సోదరుని ధృవీకరణలో అతని పుస్తకాలను అందించడానికి మరియు సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి స్వర్ణకారుడు లేదా స్వర్ణ నాణ్యతను పరిశీలంచే వ్యక్తిని కానీ పిలవలేదు. నిజానికి, అర్జీదారు తన బంగారాన్ని ఎవరికి అమ్మినట్లు భావిస్తున్నారో ఆ స్వర్ణనాణ్యత పరిశీలకుని పేరును కూడా ప్రస్తావించలేకపోయారు.హైకోర్టుఈ అంశాన్ని పూర్తిగా విస్మరించింది మరియు అర్జీదారు తన స్థానంలో ఉన్నారని చూపించే సంతృప్తికరమైన సాక్ష్యం లేకపోవడంతో రూ. 300 మొత్తాన్ని చెల్లించండి. వాస్తవం.రూ.300 అప్పీలుదారు కథలో కొన్ని బలహీనతలు ఉన్నందున మాత్రమే అప్పీలుదారుకు అర్జీదారు ద్వారా రూ.300 రుజువు చేయబడింది.అప్పీలుదారుకథనం, తనకు రూ.600 అవసరమనిభూమి తనఖా బ్యాంక్కి చెల్లించాల్సిన రూ. 600కి భూమి తనఖా బ్యాంక్కి (RW 3) కార్యదర్శి మద్దతుని ఇచ్చారు, అప్పీలుదారు తనకు రూ. 300 రుణం మాత్రమే ఇప్పించగలనని హామీ ఇచ్చిన వ్యక్తి రూ. 300 ఇప్పించడంలో విఫలమయ్యారు,మరియు అప్పీలుదారు అతను ఏమి చేయాలో అతని సలహాను అడిగాడు.

కార్యదర్శి అప్పీలుదారుతో 1948లో అసలుకు మరియు అతని ఖాతాలో అదనంగా చెల్లించినందున అతను రూ. 377/9/– ఇది అప్పీలుదారు చెల్లింపు చేసిన సరిపోతుంది.గమనించదగినది,బ్యాంకు రికార్డుల్లో, అప్పీలుదారు

కేవలం రూ. 377/9/- నవంబర్ 4, 1949న చెల్లింపులు చేశారు. అర్జీదారు రూ.300,అప్పీలుదారుకుచెల్లించినట్లయితే అప్పీలుదారుకు అప్పీలుదారు మొత్తం రూ. 600 బ్యాంకు నందు చెల్లించ వలసిన ఋణం చెల్లించకపోవడానికి ఎటువంటి కారణం ఉండదు. గౌరవ జిల్లా న్యాయమూర్తి సాక్షులను పరిశీలించిన మరియు సాక్ష్యాలను విన్న, న్యాయమూర్తి అర్జీదారు మరియు అతని సోదరుడి సాక్ష్యాన్ని నమ్మలేదు. మరియు దాని గురించి భిన్నమైన దృక్కోణం తీసుకోవడానికి మాకు బలమైన కారణం కనిపించలేదు.ఈకేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై మేము 4 మరియు 5 అభియోగాలు అప్పీలుదారు ద్రుష్టి కి తీసుకురాలేదని లేదా, ఏ విధంగానైనా, అప్పీలుదారు సందేహ -ప్రయోజనానికి అర్హుడని మేము భావిస్తున్నాము. ఈ పరిస్థితుల్లో, హైకోర్టు జారీ చేసిన ఉత్తర్వును రద్దు చేయాలని మేము భావిస్తున్నాముమరియు అప్పీలుదారుపై ఫిర్యాదు రుజువు కానందున కొట్టివేయాలని మేము ఆదేశిస్తున్నాము.

ఈ అప్పీలు రద్దుకు ముందు, అప్పీలుదారు ఈ అప్పీలునందు గౌరవనీయులైన మద్రాసు హైకోర్టు న్యాయమూర్తులను ప్రతివాదులుగా చేయడం పూర్తిగా తప్పు మరియు సరికాదని మాకు అనిపిస్తోందని., మేము చెప్పాలనుకుంటున్నాము,న్యాయస్థానం ధిక్కారానికి సంబంధించిన కొన్ని కేసుల్లో గౌరవనీయులైన న్యాయమూర్తులను వాదులుగా మార్చినట్లు తెలుస్తోంది. ధిక్కార కేసుల్లో ఆ ప్రక్రియ యొక్క సముచితత గురించి ఈ సందర్భంగా మేము ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయనవసరం లేదు, అయితే బార్ కౌన్సిల్స్ చట్టం ప్రకారం న్యాయ విచారణ నుండి ఉత్పన్నమయ్యే అప్పీలులో తగిన పక్షాలు,సంబంధిత న్యాయవాది, ఫిర్యాదుదారు, ఏదైనా ఉంటే, బార్ కౌన్సిల్ లేదా దాని కార్యదర్శి మరియు సంబంధిత రాష్ట్ర అడ్వకేట్-జనరల్ ఎవరికైతే భారతీయ బార్ కౌన్సిల్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 12(3) ప్రకారం నోటీసులు జారీ చేయబడుతుందో వారుఅని మేము స్పష్టంగా అభిప్రాయపడ్డాము.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.